

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

- บัทมาตี จารุวร. ศัพท์ภาพยนตร์. กรุงเทพมหานคร: บริษัท สงวนกิจการพิมพ์ จำกัด, 2528
- บันทึกดา ธนสถิตย์. ละครโทรทัศน์ไทย. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531
- ฝ่ายประชาสัมพันธ์. หนังสือครบรอบ 20 ปี. กรุงเทพมหานคร: สถานีโทรทัศน์ ไทยทีวีสีช่อง 3, 2533
- แผนกนิคยสาร. หนังสือครบรอบ 12 ปี. กรุงเทพมหานคร: สถานีโทรทัศน์ ไทยทีวีสีช่อง 3, 2528
- มาณวิภา คันทิสฤกต. การผลิตรายการโทรทัศน์. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2528
- วิม อธิกุล. ละครโทรทัศน์. พระนคร: มงคลการพิมพ์, ม.ป.ป.
- ศิริชัย สิริภายะ และ กาญจนา แก้วเทพ. ทฤษฎีการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531
- สไตส์ พันธุมโกมล. ศิลปะการละครเบื้องต้น 1 - 2. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2531

ภาษาอังกฤษ

- Alfred Brenner. The T.V. Scriptwriter's Handbook. Cincinnati Ohio, 1986



ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



- ฉาก 11 สมร สิริ สงวนและครูสาวพากันไปเที่ยว อนาคตต้องอยู่ที่บ้านเพราะไม่สบาย อนาคตยังไปเดินเล่น
- 12 อนาคตได้พบประวิษซึ่งกำลังออกตามหาเธอ ประวิษขอนัดพบอีก
- 13 อนาคตนึกถึงประวิษ เห็นสิริหลับ
- 14 ประวิษก็นั่งที่ริมหาด คิดถึงอนาคต
- 15 สมรรีบพาลูก ๆ กลับบ้านเพราะบริษัทกำลังจะมาเมืองไทย ก่อนกำหนด
- 16 ประวิษมาตัดกรออนาคตเงินเย็น
- 17 ประวิษมาถามคนเฝ้าบ้าน ถึงได้ว่าอนาคตจะกลับกรุงเทพ
- 18 อนาคตขึ้นรถไฟไปอย่างอารมณ์ เป็นห่วง นึกถึงประวิษ
- 19 ประวิษปั่นจักรยานมาตามทาง ร้อนใจมาก
- 20 ที่สถานีรถไฟ ประวิษขี่จักรยานเข้ามา สวนกับสงวนซึ่งนั่งรถสามล้อออกไป ประวิษมาถึงรถไฟก็ออกไปแล้ว



ฉาก 3

ถนน เลียบชายหาด เข้ามีดคอเนื่อง

ประวิช สาวว คนแก่และเด็ก

ประวิชซึ่งจักรยานท่าทางสนุกสนาน มีความสุขไปคามทาง เห็นผู้คนเริ่ม  
 คักคักสัญจรไปมา ถ้าเห็นสาวว ผ่านมา ประวิชจะยิ้มแย้มให้ทันที แต่พอหันมา เห็นคน  
 แก่หรือเด็ก ประวิชจะหยุดยิ้ม ทาท่าเฉยใส่

ฉาก 4

หน้าตลาดหัวหิน คอนสายคอเนื่อง

ประวิช อนงค์ สิริ ตัวประกอบ

ขึ้นภาพกว้างประวิชซึ่งจักรยานมาถึงหน้าตลาดหัวหิน หยุดครกให้สาวว  
 ข้ามถนน ที่ฝั่งตรงข้าม สิริกับอนงค์นั่งรถสามล้อมาจอดพอดี สิริพูดเสียงดัง  
 สิริ อ้าว จอด จอด แหม ขึ้นบอกให้จอดตรงโน้นกลับมาจอด

ตรงนี้ จะต้องให้ขึ้น เดินทวนขึ้นไปอีก เหนื่อย

ประวิชหันมามองเพราะ ได้ยินเสียง แล้วเลยยื่นมองคออย่างสนใจ

คนขับ

ขอโทษที่ครับคุณ

สิริหน้าต่างมองจากรถ ยื่นสติกการ์ดให้คนขับ

สิริ

อ้าว ท่าสับคังค์ ความจริงให้สติกการ์ดก็พอ จอดเลย  
 ตลาดมาคัง โกล

อนงค์

ให้เค้าไป เถอะคะพี่สิริ

รับภาพอนงค์ลงจากรถ เน้นที่โบหน้าอนงค์ แล้วรับภาพประวิชมองอย่าง  
 ตกตะลึง ตกหลุมรักทันที อนงค์บอกคนขับอย่างอ่อนโยน

อนงค์

ขอบใจนะจ๊ะ

สิริ

จริงๆ นะ จอดเลยมาได้คัง โกล เรายิ่งซี เกียจเดินอยู่  
 ให้สติกการ์ดก็ดีหรอก

อนงค์

ช่างเถอะคะพี่สิริก็อ ดีชะอีกสิ เราจะได้เดินคุยของหลาย  
 ร้านไงคะ

สิริ (หัวเราะออก)

อนงค์นี่จริงๆ นะ ไม่เคยโมโหกับใครเค้าเลย

ทั้งสองพากันเดินไป ประวิชรีบจรถข้างทาง แล้วเดินตามไป

ฉาก 5

บริเวณตลาด                      ตอนสายต่อเนื่อง

ประวิช อนงค์ สิริ ตัวประกอบ

อนงค์กับสิริเดินซื้อกับข้าวและของแห้งตามร้านค้าต่าง ๆ มีประวิชแอบเดินตามดูอย่างใกล้ชิด โดยที่อนงค์กับสิริไม่ได้สังเกตเห็น

ฉาก 6

หน้าร้านขายปลาเค็มในตลาด                      ตอนสายต่อเนื่อง

ประวิช อนงค์ สิริ กมล (รูปร่างใหญ่ ตัวดำ) ตัวประกอบ

ขึ้นภาพกว้างสิริกับอนงค์เดินมาหยุดหน้าร้าน มีประวิชตามมาติดๆ

อนงค์                      บลาร้านนี้หน้าทานจัง ใหม่ดีด้วย ชื่อไปฝากคุณแม่ดีกว่านะ  
คะ

สิริ                      อ้อ คิส (มองไปทางร้านขนมที่อยู่ใกล้กัน) เอ๊ะ นั่นกมล  
น้องคุณชิตนี่ เคี้ยวไฟไปหักเคี้ยวก่อนนะ อนงค์ชื่อของเสร็จ  
แล้วก็ตามไปแล้วกัน

อนงค์                      ค่ะ

สิริเดินไปหากมล ประวิชได้ทรีบบายืนแทรกติดอนงค์ ซึ่งไม่ทันสังเกต  
เพราะกำลังเลือกปลาแห้งอยู่ ประวิชมองอนงค์อย่างเพลิดเพลิด

อนงค์ (ถามแม่ค้า)                      ทั้งหมดนี้เท่าไรจ๊ะ (เงยหน้าขึ้นมาเห็นประวิชยืนติดก็  
ตกใจ)

แม่ค้า                      สองบาทจ๊ะคุณ

อนงค์                      ลดหน่อยไม่ได้หรือจ๊ะ

แม่ค้า                      ไม่ได้หรอกจ๊ะ บลาอิชันนี้สวยว หั่งนั้นนะคะ คัดทุกตัว  
แหละค่า

วิช (มองอนงค์)                      นั่นสิ บลานี้สวยจัง (มองอนงค์อย่างกรุ้มกรุ้ม)

อนงค์ชักนึ๊กเขินอาย รีบส่งเงินให้แม่ค้า

อนงค์                      เอ้า นี่จ๊ะเงิน

แม่ค้า (ถามประวิช)                      คุณจะรับปลาที่ตัวละคะ (ประวิชมัวแต่มองอนงค์ เลขไม่  
ได้ยิน) คุณคะ คุณ คูน (เสียงคังซัน)

วิช (ได้สติ)                      ฮี อะไรนะ



เสียง . วิช ไม่กิน อ๋ยาม่ายุ่ง ได้มัย คนจะนอน  
 สมบูรณ์ เคนขึ้นบัน ไคมาหาสน  
 สมบูรณ์ ว่า ใจ ครับพีสน  
 สน ไบทุลท่านพจน์แล้วกันว่าคุณวิช ไม่ไปทรอก ไม่ค่อยสบาย  
 สมบูรณ์ ครับ สงสัยวันนี้คอนไปตกปลา คงตากแดดมาก ไปมั้งนะ  
 สน ครับ ถ้าจั้นผมรีบไปทุลท่านก่อน  
 สน ไบเถอะ (สนบ่นกับตัวเอง) เอ วันนี้เป็นอะไร คุณวิชมี  
 แต่แปลกว คอนสายกลับมาแทนที่จะได้ปลาสดกลับได้ปลา  
 เค็มมาตั้งหลายสิบตัว ค่าแล้วก็ไม่ยอมลงมากินข้าว ผิด  
 วิสัยจริงว

ฉาก 10

ในห้องนอนประวิชที่มโนรมย์ ตอนคำต่อ เนื่อง  
 ประวิช  
 ประวิชนอนก่ายหน้าผาก ท่าทางกลัดกลุ้มอยู่บนเตียง ในห้องที่มีคว

ฉาก 11

บ้านพักสมรที่หัวหิน ตอนสาย  
 สิริ อนงค์ สมร สงวน ชุบ คนขับรถสามล้อ 2 คน  
 สงวนนั่งรถสามล้อมาหยุดหน้าบ้านพัก สมร อนงค์และชุบยืนรออยู่  
 สงวน เสร็จกันรียังละ อ้าว นั่นหาไมองค์ไม่แต่งตัวละลูก  
 อนงค์ สายแล้วนะ  
 สงวน อนงค์ว่าจะไม่ไปละ  
 สมร หาไมละลูก  
 สมร ไม่ค่อยจะสบายนะสิ เมื่อวานไปเที่ยวมาก วันนี้เลยตัว  
 รุมว ดีแล้ววันนี้นอนพักซะหน่อย ไม่จั้นประเคี้ยวจะเป็น  
 กันใหญ่  
 สงวน อนงค์นี่ชี้โรคจริงว แล้วหลานสิริไปไหนละ  
 สมร ยังไม่ เสร็จเลย ลูกคนนี่แต่งตัวซ้ำ  
 สิริ (วิ่งออกมา) เสร็จแล้วค่า (ถามอนงค์) ตกลงอนงค์ไม่ไปจริงเทรอ



วิช ชื่อ เพราะจิง อนงค์ คุณอนงค์มา ที่ขาว เทรอครับ  
 อนงค์ ค่ะ  
 วิช มากับใครบ้างครับ  
 อนงค์ คุณแม่แล้วก็พี่สาวค่ะ  
 วิช ประวิชก็มาที่บ้านเหมือนกัน (มองอนงค์อย่างกรุ้มกรุ้ม)  
 ให้ประวิชพาเที่ยวบ้างมั๊ยครับ  
 อนงค์ ไม่ต้องหรอกค่ะ คิดนไปก่อนนะคะ (รีบลุก)  
 วิช อ้าว จะรีบไปไหนล่ะครับ  
 อนงค์ เห็นซุบเดินออกมาตาม ก็รีบคืบท  
 อนงค์ คิดนไปละคะ (รีบเดินไป)  
 วิช คุณอนงค์ครับ (อนงค์หันมามอง) พรุ่งนี้คอนเขียน ประวิช  
 จะมาพบคุณที่นี่ใหม่นะครับ  
 อนงค์ยิ้มรับ แล้วรีบเดินไปหาซุบอย่างนิกเขินมาก

ฉาก 13

ห้องนอนอนงค์ที่บ้านพักหัวหิน คอนค้ำ  
 อนงค์ ลีรี  
 ขึ้นภาพกว้างอนงค์กับลีรีนอนอยู่คนละเตียง ลีรีหลับสนิท ส่วนอนงค์นั้น  
 ไม่หลับเพราะนึกถึงประวิช อนงค์ลุกขึ้นนั่งมอง ไปนอกหน้าต่าง เห็นพระจันทร์เต็มดวง  
 สีหน้าอนงค์มีความสุขมาก

ฉาก 14

ชายหาด คอนค้ำ  
 ประวิช  
 ขึ้นภาพกว้างประวิชนั่งที่ชายหาดตามลำพัง นั่งมองพระจันทร์เต็มดวง  
 อย่างมีความสุข

ฉาก 15

บ้านพักสมรที่หัวหิน กลางวัน  
 ลีรี อนงค์ สมร





**ประวัติผู้เขียน**

นางสาวเอื้องอรุณ สมิตสุวรรณ เกิดวันที่ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2506 ที่จังหวัดกรุงเทพฯ เข้าศึกษาในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ในปีการศึกษา 2533 ทางงานด้านการเขียนบทละครโทรทัศน์ ในปีพ.ศ. 2530 มีผลงานได้แก่ บริศนา , เจ้าสาวของอานนท์, รัตนาทรี, หัวใจโยแพร, แรงหึง, วนาลี, รอยมาร, ซีนีชีวา นาวี โสมส่องแสง และ นักตาศยคสุดท้าย



ศูนย์วิทยทรัพยากร  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย